

สรุปผลการประชุมคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ครั้งที่ ๑๙/๒๕๕๘

วันจันทร์ที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๘

ณ ห้องประชุมห้องประชุมประสังค์ ถนนนันทน์ ชั้น ๕ อาคารกระทรวงแรงงาน ๑๕ ชั้น

เรื่อง ข้อหารือ เรื่อง การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ของคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย (คสรท.)

ด้วยคณะกรรมการสมานฉันท์แรงงานไทย(คสรท.) มีหนังสือที่ คสรท. ๑๖๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ขอเข้าพบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน เพื่อขอหารือเรื่องการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี ๒๕๕๘ ในวันศุกร์ที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน แต่เนื่องจากในวันดังกล่าวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานติดภารกิจไปราชการต่างประเทศและได้สั่งการให้เสนอเรื่องการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี ๒๕๕๘ ให้คณะกรรมการค่าจ้างรับไปดำเนินการ ซึ่งที่ประชุมได้มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๘ และเหตุผลที่คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ไม่ทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี ๒๕๕๘ ดังนี้

(๑) เป็นการดำเนินการตามติคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ เมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ให้คงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปี ๒๕๕๘ ของทุกจังหวัดไว้ทั่วโลก ๓๐๐ บาทเท่ากันทั่วประเทศ ยกเว้นกรณีภาวะเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความผันผวนอย่างรุนแรงจนส่งผลกระทบต่อการครองชีพของลูกจ้างคณะกรรมการค่าจ้างสามารถพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำได้ตามความเหมาะสม

(๒) การปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดเป็นวันละ ๓๐๐ บาท คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ได้นำข้อมูลทางด้านดัชนีเศรษฐกิจย้อนหลัง ๑๐ ปี (๒๕๔๔ – ๒๕๕๔) และคาดการณ์ไปข้างหน้าอีก ๔ ปี (๒๕๕๕ – ๒๕๕๘) เป็นฐานในการคำนวณอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ โดยมีการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ รวม ๒ ครั้ง คือ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๕ ปรับเฉลี่ยร้อยละ ๓๙.๕ และวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ปรับเฉลี่ยร้อยละ ๒๕.๕ รวมปรับเพิ่มเฉลี่ยถึงร้อยละ ๖๔.๐ ซึ่งเป็นอัตราที่สูงมาก

(๓) จากการติดตามผลกระทบภายหลังการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ พบร่วมกับการปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำไม่ได้ส่งผลกระทบต่อสภาพเศรษฐกิจระดับมหาภาค (การลงทุนภาคเอกชน อัตราเงินเฟ้อ การจ้างงาน การว่างงาน การเลิกจ้าง) แต่ยังส่งผลกระทบต่อระดับจุลภาค คือ สถานประกอบกิจการโดยเฉพาะ SMEs/อุตสาหกรรมประเภท Labour Intensive ได้รับผลกระทบมากที่สุด

(๔) จากผลการสำรวจค่าใช้จ่ายที่จำเป็นของแรงงานเพื่อพัฒนาฝีมือในภาคอุตสาหกรรมทั่วประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๖ และ ๒๕๕๗ (เม.ย. – ม.ย.) แรงงานยังมีรายได้ที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นตามคุณภาพ (ปี ๒๕๕๗ เฉลี่ยทั่วประเทศไทยวันละ ๒๙๑.๒๙ บาท) และอัตราเงินฟื้อร่องผู้มีรายได้น้อยสะสม ๒ ปีอยู่ที่ร้อยละ ๕.๑๕ (ปี ๒๕๕๖ ร้อยละ ๒.๕๕ ปี ๒๕๕๗ ร้อยละ ๒.๖๑ (ม.ค. – พ.ย.๕๗)) ซึ่งยังต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำที่เพิ่มขึ้น

(๕) จากผลการสัมมนาร่วมระหว่างคณะกรรมการค่าจ้างกับคณะกรรมการพิจารณาอัตราค่าจ้างขั้นต่ำจังหวัดทุกจังหวัดเมื่อเดือนสิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้เข้าร่วมสัมมนาส่วนใหญ่เห็นว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปัจจุบันยังมีความเหมาะสม และไม่ควรมีการทบทวนอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปี ๒๕๕๘ เพราะผู้ประกอบการยังได้รับผลกระทบอยู่

(๖) จากการติดตามสถานการณ์เศรษฐกิจและแรงงานเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๗ ภาระการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจโดยรวมยังคงทรงตัว เสถียรภาพทางเศรษฐกิจอยู่ในเกณฑ์ดีพิจารณาจากอัตราเงินเพื่อในปัจจุบันยังมีความเหมาะสม ประกอบกับอัตราการว่างงานต่ำ การจ้างงานยังอยู่ในภาวะปกติ ส่วนการเลิกจ้างถึงแม้จะเพิ่มขึ้นเล็กน้อยแต่สถานการณ์ยังไม่น่าเป็นห่วง

มติ

ที่ประชุมมีมติเห็นชอบให้มีหนังสือชี้แจงคณะกรรมการสภานักข่าวทั่วไปไทย (ศสรท.) รับทราบถึงเหตุผลที่คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ ไม่ได้มีการพิจารณากำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ ปี ๒๕๕๘ หรือปรับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปี ๒๕๕๘ เนื่องจากได้ดำเนินการตามมติคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๑๙ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๔ ที่มีมติเห็นชอบให้คงอัตราค่าจ้างขั้นต่ำในปี ๒๕๕๘ ของทุกจังหวัดไว้ที่วันละ ๓๐๐ บาทเท่ากันทั่วประเทศ ยกเว้นกรณีเศรษฐกิจของประเทศไทยมีความผันผวนอย่างรุนแรง จนส่งผลกระทบต่อการครองชีพของลูกจ้าง

รับรองถูกต้อง

(นางขัตติยา มะหะหมัด)

นักวิชาการแรงงาน